

нихни родители, които смы чували да ся оплакватъ отъ лошето поведение на чедата си. Мастори които зематъ дъца за да ги научатъ на занаятъ, и господари които зематъ момчета за да имъ шетатъ на горѣ на долу и отъ тѣхъ истиятъ оплакванія ся чуїктъ! Онѣзи които по работжтѣ си ходятъ низъ града на долу на горѣ, много пѫти сѫ принудени да къликатъ и родители и дъца поради нечеловѣчинжтѣ и лошото поведение на тѣзи дъца които играятъ по улицыѣ. Мнозина като сѫ минували прѣзъ нѣкоиъ улици и не сѫ могли да излѣзатъ отъ тамъ не омациани съ нещо или не обидени и не докачени инакъ какъ-годѣ отъ странѣ на прѣподобныйтѣ тѣзи рожбы, отъ които очаквамы да видимъ единъ денъ гражданы достойни и добродѣтели. Най послѣ отъ вредъ общо оплакваніе ся чуе срѣщу настанжлото вече развращеніе на правытѣ у дъцата. И туй никой не може да го забѣши, защото всякой день съ очитѣ си виждамы работытѣ имъ.

Но, коя е причината на туй зло?

Какво е онова което кара дъцата да не слушатъ родителигъ си, да не имъ ся ревни да ся учать и да бѣгатъ отъ уроцитетъ си, и изобщо дѣто ги прави да сѫ опакы и строптивы къмъ всичко що е за тѣхъ добро и полезно? Какво е изявилъ сърцето имъ отъ почитаніе къмъ родителитѣ и учителитѣ имъ? Какво е охладило и даже затрило у тѣхъ всяко чувство къмъ доброто и къмъ всяко доблестно дѣло? Какво е най послѣ онова което ги прави тѣй да кажемъ мрѣзви къмъ религіозныйтѣ онѣзи чувства, които направятъ человѣка да бѫде гражданинъ добродѣтенъ и наследникъ на небето?

— Лошата отхрана или лошето въспитаніе, както казватъ по ученыйтѣ ни. Първи и върховни въспитатели на дъцата сѫ, разумѣва ся, родителитѣ имъ, и ето че злото въ тѣхъ лежи.

Повечето отъ днешнитѣ родители т. е. бащи и майки не знаѣтъ ни защо сѫ създадени на свѣта, както не знаѣтъ ни защо сѫ ся оженили; а като незнаѣтъ еще и защо имъ сѫ тѣзъ дъца които сѫ родили, не щажтъ и нищо да знаѣтъ за тѣхното въспитаніе, което, като чадолюбивы родители и като добры христіени що ся наричатъ, сѫ длѣжни да даватъ на дъцата си. А по натата克ъ